

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ Γ' ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΛΥΚΕΙΩΝ
ΛΑΤΙΝΙΚΑ - Ο.Π. ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ (30/05/2016)

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. ΦΥΛΛ. ΣΕΛ. 50 "Όταν οι δολοφόνοι του Καλιγούλα τον έδιωξαν (από το Παλάτι) (: όταν εκδιώχθηκε από τους δολοφόνους του Καλλιγούλα), αποσύρθηκε σε μια θερινή κατοικία, που ονομάζεται Ερμαίο. Λίγο αργότερα, τρομοκρατημένος από τα νέα της σφαγής, σύρθηκε προς το λιακωτό που ήταν πολύ κοντά του και κρύφτηκε ανάμεσα στα παραπετάσματα που κρεμόντουσαν μπροστά στην πόρτα."

ΦΥΛΛ. σελ. 80 " Κάποια μέρα ο Κάτωνας έφερε στη Σύγκλητο ένα πρώιμο σύκο από την Καρχηδόνα και δείχνοντάς το στους Συγκλητικούς «Σας ρωτώ» είπε «πότε νομίζετε ότι κόπηκε αυτό το σύκο από το δέντρο». Όταν όλοι απάντησαν ότι ήταν φρέσκο, «Κι όμως πριν από τρεις μέρες» είπε «μάθετε ότι κόπηκε στην Καρχηδόνα."

ΦΥΛΛ. σελ. 103 " Όταν άκουσε το χαιρετισμό, ο Καίσαρας είπε: «Στο σπίτι (μου) ακούω αρκετούς τέτοιους χαιρετισμούς». Τότε ήρθαν στο νου του κορακιού τα λόγια του κυρίου του: «Έχασα το λάδι και τον κόπο μου». Ο Αύγουστος γέλασε με αυτά τα λόγια κι αγόρασε το πουλί για τόσο μεγάλο ποσό όσο δεν είχε αγοράσει κανένα άλλο μέχρι τότε."

B1α. insidiatoribus → insidiatore

cui → qua

caedis → caedium

se → mihi

quodam → quoddam

praecocem → praecocia

patribus → patrum

hanc → haec

sui → tui

nullam → nullius

B1.β. propiorem

prope

propius

proxime

satius

B2. α. exclusus → excludunt

recesserat → recedamus

exterritus → exterruisti

prorepsit → proreptum

abdidit → abderetis

attulit → afferre

ostendensque → ostenturusque / ostensurusque

decerptam esse → decerpi

dixit → dic

venit → veniendo

B2. β. Ενεστ: perdas
Παρατ: perderes
Μελλ: perditurus sis
Παρκ: perdideris
Υπερσ: perdidisses

Γ1. α. Caligulae: γενική αντικειμενική στο “insidiatoribus”
cui: δοτική προσωπική κλητική από το “est”
se: αντικείμενο στο abdidit, άμεση αυτοπάθεια
die: αφαιρετική του χρόνου στο “attulit”
decerptam esse: αντικείμενο στο “putetis”, ειδικό απαρέμφατο
ex arbore: εμπρόθετη αφαιρετική χωρισμού / απομάκρυνσης στο “decerptam esse”
recentem: Κατηγορούμενο στο Υποκείμενο του απαρεμφάτου, στο “ficum”
salutationum: γενική διααιρετική στο “satis”
corvo: δοτική προσωπική στην απρόσωπη έκφραση “venit in mentem”
quanti: γενική της αφηρημένης αξίας στο “emerat”.

Γ1. β. Ficus praecox ex Carthagine a Catone quodam die in curiam allata est.

Γ1. γ. Στάση σε τόπο: in curia
Απομάκρυνση από τόπο: ex curia / de curiam / a curia

Κίνηση: domum
Απομάκρυνση: domo

Γ1. δ. Ne ad haec verba Augustus risit? (δε γνωρίζουμε την απάντηση)
Num ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε αρνητική απάντηση)
Nonne ad haec verba Augustus risit? (περιμένουμε καταφατική απάντηση)
Utrum ad haec verba Augustus risit an non? (διμελής)
Risitne ad haec verba Augustus?

Γ2. α. vela praetenta : vela quae praetenta erant
ficum praecocem: ficus quae praecox erat

Γ2. β. cui nomen est Hermaeum: αναφορική προσδιοριστική στο “diaetam”
quando hanc ficum decerptam esse putetis ex arbore: πλάγια ερωτηματική μερικής άγνοιας ως έμμεσο Αντικείμενο στο “interrogo”.

Cum omnes recentem esse dixissent: δευτερεύουσα χρονική ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στην κύρια πρόταση.

quanti nullam adhuc emerat: δευτερεύουσα απλή παραβολική ως β' όρος σύγκρισης

Γ2. γ. exclusus: Postquam Claudius exclusus est/erat.

Εκφέρεται με Οριστική διότι εισάγεται με τον σύνδεσμο *postquam* ο οποίος εκφέρεται με Οριστική Παρακειμένου η Υπερσυντελικού και ενδιαφέρει μόνο από χρονική άποψη.

exterritus: *Cum Claudius exterritus esset*

audita: νόθη αφαιρετική απόλυτη χρονική μετοχή με Υποκείμενο το *salutatione*.

Εκφράζει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

Cum Caesar salutationem audivisset.

